

I.Sygn.akt Ca 92/13

II.WYROK

III.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa J. H.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę 14.334zł

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 3 grudnia 2012r., sygn. akt I C 247/11

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzone w pkt.III koszty procesu obniża do 1.679zł;

II oddala dalej idącą apelację.

Sygn. akt II Ca 92/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zasądzone od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 14 333,65 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lutego 2011 r., w pozostałym zakresie postępowanie umorzono oraz orzeczono o kosztach procesu i kosztach sądowych, opierając rozstrzygnięcie o następujące ustalenia i oceny:

-od wielu lat powód ubezpieczał się u strony pozwanej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia budynków rolniczych w należącym do niego gospodarstwie rolnym; w związku z kredytem hipotecznym powód przełał na rzecz(...) wierzytelności z tytułu umowy ubezpieczenia; w dniu 11 stycznia 2010 r. powód zgłosił powstanie szkody w budynku mieszkalnym na skutek zalegającego śniegu, który spowodował zapadnięcie dachu i odchylenie ściany, a w dniu 19 stycznia 2010 r. przyznano powodowi częściowe odszkodowanie w wysokości 97,47 zł, potwierdzając podjęcie dalszych czynności po zejściu śniegu z dachu; w dniu 22 listopada 2010 r. powód zgłosił szkodę w postaci uszkodzenia konstrukcji dachu oraz pogłębiającego się odchylenia ściany, czego nie potwierdził likwidator strony pozwanej; na zlecenie powoda firma (...) wydała orzeczenie o stanie technicznym budynku, stwierdzając odchylenie ściany nośnej

szczytowej od pionu, szczelinę ok. 15 cm w części łączenia z konstrukcją dachu oraz widoczne wypuklenia w jej części kamiennej oraz odchylenie konstrukcji dachu, zalecając niezwłoczne podjęcie działań naprawczych, których koszt miał wynieść 26 674,56 zł; biegły sądowy potwierdził wystąpienie w chwili zgłoszenia szkody obciążenie śniegiem, znacząco powyżej 85 % charakterystycznej właściwej dla położenia budynku powoda, co spowodowało trwałe odkształcenie więźby dachowej, wybrzuszenie ściany szczytowej, co skutkowało powstaniem szczeliny między ścianą szczytową a więźbą o szerokości ok. 15 cm, przy czym koszt niezbędnych robót wycenił na 14 333,65 zł; - w ocenie sądu, skoro wystąpiło zdarzenie objęte ochroną ubezpieczeniową w okresie trwania łączącej strony umowy, to strona pozwana zobowiązana była do naprawienia powstałej szkody; w zakresie potwierdzenia związku przyczynowego między zdarzeniem a szkodą oraz jej wysokości, sąd oparł się na opinii biegłego, nie znajdując podstaw do jej kwestionowania; ponadto sąd miał na względzie wyraźne zaniedbania w procesie likwidacji szkody, jakich dopuściła się strona pozwana, zobowiązana przecież do sprawnego i rzetelnego przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w tym ustalenia niezbędnych okoliczności zdarzenia; tymczasem po zgłoszeniu przez powoda szkody w styczniu 2010 r., strona pozwana do grudnia 2010 r. nie podjęła żadnych konkretnych działań, zarzucając powodowi brak sprecyzowania szkody; dlatego też zasądzono na rzecz powoda wyliczone przez biegłego koszty niezbędnych i celowych robót budowlanych w wysokości 14 333,65 zł, bez pomniejszania ich o stopień zużycia technicznego budynku z braku ku temu podstaw, skoro według przepisu art. 361 § 1 kc, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W apelacji strona pozwana zarzuciła:

1. dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie powstania szkody w roku 2010, gdy tymczasem była ona skutkiem czynników z roku 2009; 2. naruszenie prawa materialnego, a to art. 361 § 2 kc w zw. z art. 363 kc oraz art. 67 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych... i art. 6 kc przez błędne przyjęcie, że powód udowodnił przyczynę szkody, jej wysokość i związek między czynnikiem atmosferycznym a szkodą, gdy tymczasem powód wskazywał na dwa czynniki powodujące szkodę / podtopienia i opad śniegu /, co nie dowodzi na wystąpienie ryzyka ubezpieczeniowego na dzień wyrządzenia szkody; 3. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 278 § 1 kpc, przez przyjęcie za wiarygodną opinię biegłego sądowego odnośnie grubości pokrywy śnieżnej na dzień wyrządzenia szkody, gdy biegły nie miał takich wiadomości, wobec czego nie mógł obiektywnie ustalić ciężaru śniegu działającego na konstrukcję budynku na dzień wyrządzenia szkody; 4. naruszenie przepisów art. 361 kpc w zw. z art. 328 kpc przez brak uzasadnienia postanowienia w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja co do istoty nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w niej zarzuty nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy podzielił także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z potrzeby ponownego przytaczania szeregu powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

Tylko dodatkowo odnośnie zarzutów apelacji należy wskazać na następujące kwestie: - bezspornym było, że powód dokonał zgłoszenia szkody w dniu 13 stycznia 2010 r., jako przyczynę wskazując " śnieg zalegający na dachu ", natomiast jako uszkodzenie " zapadnięcie dachu w mieszkaniu ", przy czym dniem powstania szkody był dzień 11 stycznia 2010 r.; w odniesieniu do ryzyka w postaci opadów śniegu – przy ubezpieczeniach obowiązkowych - zastosowanie ma przepis art. 67 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych..., zgodnie z którym szkody, o których mowa w ust. 2 pkt. 2 -7, ustala się w oparciu o informacje uzyskane z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej; w przypadku zaś braku możliwości uzyskania odpowiednich informacji przyjmuje się stan faktyczny i rozmiar szkód świadczący o działaniu tych zjawisk; nie ma bowiem wątpliwości, że IMGW może wprawdzie ustalić występowanie pewnych zjawisk przyrodniczych, jednak nie może dokonywać oszacowania wysokości uszczerbku, czyli szkody; w

niniejszej sprawie powyższej informacji z IMGW wprowadzić nie było, co jednak samo przez się nie przesądza o bezpodstawności dochodzonego żądania, ponieważ weryfikacja zdarzenia została oparta na ocenie stanu faktycznego oraz rozmiarze szkody; - **ponadto należy zauważyć, że również żadnych działań w celu uzyskania powyższych informacji nie podjęła także strona pozwana, która zresztą swoje postępowanie likwidacyjne prowadziła z polisy (...) nr (...), które jest ubezpieczeniem dobrowolnym i z tej polisy wypłacono powodowi kwotę 97,47 zł, stosownego postępowania zaś nie prowadzono z umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym powoda nr (...)**, do której odnoszą się wymogi z przepisu art. 67 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych; - zlecona biegłemu opinia miała dać odpowiedź na pytanie, czy opady śniegu mogły być przyczyną powstania uszkodzeń w nieruchomości powoda, a jeśli tak, to również ustalenie wysokości szkody, co zostało uczynione, a skoro brak było podstaw do kwestionowania jej stwierdzeń, należało podzielić jej ustalenia i wnioski; - z tych przyczyn obszerne wywody apelacji dotyczące daty i przyczyny szkody oraz jej wysokości, jak również rzeczywistego obciążenia śniegiem na dzień wystąpienia szkody nie mogły prowadzić do uwzględnienia apelacji co do istoty sporu; - zasadnie natomiast apelacja kwestionuje orzeczenie w zakresie kosztów procesu, skoro sąd pierwszej instancji uzasadnienie w tym zakresie ograniczył jedynie do wskazania jako podstawy rozstrzygnięcia przepisu art. 100 zd. pierwsze kpc, bez bliższego wyjaśnienia sposobu rozliczenia tych kosztów; jak wynika z akt sprawy, koszty procesu poniesione przez powoda – przy jednokrotnej stawce minimalnej wynagrodzenia pełnomocników stron - wyniosły 5203, 95 zł, natomiast strony pozwanej – 2417 zł; z kolei wobec częściowego uwzględnienia żądania pozwu – 53,73 % na korzyść powoda, powodowi z poniesionych przez niego kosztów należała się kwota 2796 zł, natomiast stronie pozwanej – 1117 zł, co po wzajemnym zbilansowaniu dało kwotę 1679 zł na rzecz powoda, wobec czego zaskarżony w yrok w pkt. III podlegał zmianie przez obniżenie zasądzonych kosztów procesu z kwoty 3801,97 zł do 1679 zł / art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc /.

W pozostałym zakresie - z podanych wyżej przyczyn - apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw została oddalona / art. 385 kpc / .